

Scanner

AMBIENT

SCANNER

THE RADIANCE OF A THOUSAND SUNS BURST FORTH AT ONCE

(STEAMING SOUNDWORKS/COAST TO COAST)

Dik tien jaar geleden roerde Scanner

zich voor het eerst, met weinig discrete muziek: opgevangen conversaties per mobiele telefoon verwerkte hij tot behoorlijk verontrustende collages. Het maakte van hem een soort expert van het publieke domein, en dat is precies waar zijn huidige, wat meer gerijpte werk zich afspeelt: de wonderlijke en goed betalende wereld van de Grote Kunst en installaties in ziekenhuizen en moratoria. Met deze cd duikt Robin Rimbaud, en zo heet ie echt, opnieuw in het privé-leven, maar dan anders. Het is de weerslag van een stuk dat hij uitvoerde bij het huwelijk van twee Nederlandse bewonderaars. In een kerk, onder het orgel: echter kan haast niet. Dat moet wel een bijzonder langdurig en gelukkig huwelijk worden, want Scanner heeft er iets prachtigs van gemaakt. Ambienteske klankvelden worden verankerd in precies dat soort harmonie dat een goed huwelijk schraagt. 'Voorzichtige ritmes genereren de fysieke spanning die ook bij zo'n verbintenis hoort. Titels als *Walk Gently Through The Woods* en *Melt As Love Has Melt My Heart* getuigen van een onbeschaamd romantische inslag. En de muziek is afwisselend genoeg om zo'n huwelijk niet te laten versloffen. Muziek om volmondig 'ja' bij (en tegen) te zeggen. JACOB HAAGSMA

...Robin Rimbaud over *The Radiance Of A Thousand Suns Burst Forth At Once*

Wat was er mis met de Bruiloftsmars van Mendelssohn?

'Niks, maar dit project gaat in feite terug naar de functie die muziek vroeger in de samenleving had. In een tijd dat platenmaatschappijen zich drukmaken over verkoopcijfers en de downloadproblematiek ga ik terug naar het ouderwetse model van *patronage*. In het oude Europa is dat altijd een succesvolle manier van werken geweest. Koninklijke families geven nog altijd opdracht voor portretten en klassieke muziekstukken. Maar het is wel uniek dat een elektronisch musicus als ikzelf opdracht kreeg om de muziek te schrijven voor het huwelijk van een gewoon mensenpaar.'

Hoe voorkwam je dat de bruiloftsgasten, doorgaans niet gewend aan dit soort elektronische muziek, gillend weg zouden rennen?

'Het grootste deel van mijn werk maak ik toch al in opdracht: een soundtrack voor een kunstinstallatie, voor een ballet... Dus ben ik wel gewend om me in te leven in de opdrachtgever. Ik wist dat het stuk opgevoerd zou worden in een kerk, en ik wist wat het bruidspaar mooi vond: strijkers, Arvo Pärt. En ik was me bewust van de aard van het publiek: mensen van tussen de tien en zeventig, die heel dicht bij het bruidspaar staan, en hun idee van elektronische muziek houdt vermoedelijk op bij Dido. Dus maakte ik iets dat relatief simpel en formeel, in zekere zin zelfs ouderwets klonk. Ik schreef het als een warme, verleidelijke, romantische, harmonisch klinkende score, iets dat andere bruidsparen ook kunnen gebruiken. Daarom moest het ook commentaar geven op de tijdgeest: dit is een verwarrende tijd, dus ik bedacht me dat er behoefte was aan harmonie om de mensen samen te brengen. Zeker op het fundamentele niveau van twee mensen die van elkaar houden.'

Je houdt je ook bezig met grotere verbanden, begrijp ik.

'Nog zo'n bizar project. Ik kreeg de opdracht voor een kunstwerk ter gelegenheid van de uitbreiding

van de Europese Unie. Waarom geen nieuw Europees volkslied, bedacht ik? Een volkslied is van iedereen, dat is weer eens wat anders dan een ingewikkelde installatie. Dat is nog niet zo simpel, trouwens. Ik bekeek de volksliederen van alle staten en bestudeerde de overeenkomsten. Ze hebben allemaal een bepaalde statige, formele sfeer. Ik heb fragmenten van alle volksliederen gebruikt, je zou ze kunnen herkennen, en het klinkt als een volkslied. Dit project houdt verband met die bruiloftsmuziek: het is bedoeld om mensen samen te brengen en dat te vieren. Ik kreeg nog aardige brieven van de beroemde architect Rem Koolhaas, die een Europese vlag ontwierp, en zowaar van Tony Blair.'

Muziek kan meer functies hebben dan puur esthetische, blijkt uit jouw werk. Dat speelt zich soms op rare plekken af.

'Momenteel werk in aan een geluids- en lichtinstallatie in een ziekenhuis in Engeland, dat schijnt te helpen om verlichting te brengen bij ernstig gewonde patiënten. Er is een permanent stuk in een moratorium van een Parijs ziekenhuis, dat mensen helpt om te rouwen. Interessant, hoor, om te zien hoe ik in mijn vroege werk doordrong in het privé-leven van mensen door hun mobiele telefoonconversaties tot muziek te verwerken en nu de soundtrack maak voor belangrijke gebeurtenissen in het privé-domein. Het draait allemaal om mensen, alleen heb ik nu een andere verantwoordelijkheid. Ironisch: 'ik ben zo on-rock & roll, zie je.'

Toch speel je graag gitaar.

'Ha! En niet eens slecht ook! Dat doe ik in Githead, met Colin Newman van Wire en zijn vrouw, Malka Spiegel. Dat is rock & roll, en zulke muziek heeft ook een functie in de samenleving, maar wel een heel andere. Daar draait het veel meer om volume, om een fysiek effect. En om de fun, en dat is ook heel belangrijk af en toe.'

JACOB HAAGSMA

Scanner is te gast op het (Toon) Festival in Haarlem. Op 7 april (19.00-21.00) en 9 april (13.00-16.00) geeft hij twee speciale gratis optredens in de Department Store van de V&D in het centrum van Haarlem.